

KLEINE FRAUDE IN EEN GROOT GRAFMONUMENT

Pieter Donche

In de Veurnse Sint-Walburgakerk bevindt zich in de Sint-Pieterskapel (rechts in de kooromgang), hoog in de muur aangebracht, een groot grafmonument voor Omaar Schynckele en zijn echtgenote Anna van der Waterleet. Het monument in witte steen of albast stelt tussen twee marmeren pilaren een verrijzenistafereel voor. Het wordt geflankeerd door twee rijen van vier wapenschilden. Onder het tafereel leest men volgend grafschrift in witte letters op een zwarte steen:

SEPULTURE VAN J^R OMAER SCHYNCKELE F^S J^R
CAERLES DIE OVERLEET DEN 2^{EN} JULY 1634
ENDE VAN J^E ANNA F^A J^R P^R VANDER WATERLEET ZYNE
HUUSVRAUWE DIE OVERLEET DEN 16 JULY 1634
BY HEMLIEDEN IN LEVENDE LYFVE GHECOREN GHE
STELT. EN(DE) GHEFONDEERT VOOR DESEN GHEPRIVILEGIERDEN
AULTAER MET EEN JAERGHETYDE VAN 24 POND
PAR^{IS}.TE GHESCHIEDEN TELCKENT DEN 4 NOVEM(BER)
IN OCTAVE VAN ALDERHEYLIGHEN BOVEN NOCH
36 POND(EN) PAR^{IS} OVER EEN WEKELICKE MESSE
VAN REQUIEM TE CELEBREREN ALLE MAENDAEGHE
TEN NEGHEN UREN TOT LAVENESSE ZOO VAN
HEMLIEDEN ZIELEN ALS VAN HUNNE RESPECTYVE
OVERLEDEN OUDERS VRIENDEN EN(DE) NAERCOMERS
T'SAMEN COURS NEMENDE VAN(DE) 4 MAERTE 1626
DAETE VAN HET WETTELYCK BESET ENDE
D'ACCEPTATIE VANDE HEEREN CANONIKEN DESER
KERCKE IN DAETE 16 MAERTE IN(DE) ZELVE JAERE

Laten we eerst even nader bekijken om wie het gaat: Omaar Schynckele was een telg van een oude Veurnambachtse familie die vele vertegenwoordigers telde in de schepenbank van stad en kasselrij Veurne.¹ Hij zelf doorliep ook een loopbaan in die schepenbank als schepen, zonder het evenwel tot burgemeester-landhouder te brengen (mogelijk heeft zijn vroegtijdig overlijden in 1634 daar een stokje voor gestoken). Hij werd gedoopt te Veurne Sint-Walburga op 8 maart 1585 en was dus pas 49 jaar oud bij zijn overlijden.

1608: schepen 16/20
1611: schepen 13/20
1613: schepen 15/20
1616: schepen 10/20
1618: schepen 4/20

1620: schepen 7/20
1622: schepen 7/20
1626: schepen 5/20
1632: schepen 3/20

¹ De familie *Schynckele* mag niet verward worden met de familie *Schinckelle*, eveneens een familie met talrijke vertegenwoordigers in de schepenbank van stad en kasselrij Veurne. Zie ook verder in deze bijdrage.

*Veurne, Sint-Walburgakerk, Sint-Pieterskapel.
Grafmonument voor Omaar Schynckeke en Anna van de Waterleet.*

Op 26 januari 1614 had hij te Wulveringem jonkvrouw Anna, dochter van jonker Pieter van der WATERLEET² gehuwd (wapenschild: *van goud met een hartschild van keel*), heer van Roncheval en van Adriana, dochter van Vigoureux de Cock (wapenschild: *van azuur met een keper van zilver*) (getuigen: Jacobus Schynckeke en Petrus Waterleet). Zij woonden te Alveringem in een landhuis gelegen ten noorden van het kerkhof. Boven de deur van zijn landhuis had hij op een steen, boven een laurierkroon een ruitvormig gedeeld wapenschild aangebracht, met de wapenschilden Schynckeke en van de Waterleet.³ Beiden overleden ook aldaar en met een tijdsverschil van amper twee weken. Zij werden toch niet te Alveringem, maar wel in de Veurnse Sint-Walburgakerk begraven.

Voor hun zieleheil hadden zij in 1626 een jaargetijde gesticht ten bate van henzelf, hun respectievelijke ouders, hun familieleden en nakomelingen. Hun weelderig grafmonument werd nog tijdens hun leven aangebracht, vermoedelijk kort na de stichting van dat jaargetijde. Dat Omaar Schynckeke toen al een loopbaan achter de rug had als schepen vonden ze vreemd genoeg niet de moeite van het vermelden waard, maar daarentegen wel dit jaargetijde en de wekelijks voor hun zieleheil te celebreren missen. Hoewel die overeenkomst gemaakt met de Veurnse kanunniken allicht behoorlijk geregistreerd werd, waren ze er schijnbaar toch niet gerust op. Maar met een in steen gebeitelde tekst in hun kerk zouden de kanunniken er onmogelijk nog naast kunnen kijken en eeuwigdurend eraan herinnerd worden...

² Over de familie van de Waterleet, zie ook: F. DE MEULENAERE, 'Généalogie de la famille de Waterleet (XIVe-XVIIIe siècles)', in: *Le Parchemin*, 68ste jrg. nr. 343 (jan.-feb. 2003) pp. 55-72, i.h.b. p. 64.

³ KBR, Fonds Merghelynck, nr. 38, II, p. 525.

Zij werden begraven vóór hun grafmonument in de St.-Pieterskapel. Aan meester Marcus Boucquet werd 60 pond betaald voor het schilderen van wapenschilden (wellicht voor een wapenbord). Aan meester François Nopere, beeldsnijder te Veurne werden 10 pond 8 schellingen betaald voor het beitelen van hun overlijdensdata in de daarvoor voorziene open gelaten plaatsen en voor het rechtzetten van een (niet nader genoemde) fout in de voorstelling van de wapenschilden van Anna van de Waterleets voorouders.⁴

Het verrijzenistaferaal in het grafmonument wordt geflankeerd door twee rijen van vier wapenschilden die de kwartieren van beide echtgenoten voorstellen:

SCHYNCKELE	WATERLEET
DAVELIN	SCHRIJVERE
DE VOS	DE COCK
DONCHE	BAMPOEL

Om elke twijfel over waar die kwartierschilden naar verwezen weg te nemen werden de familienamen ook nog eens in de steen boven de wapenschilden gekapt. De vier kwartieren aan de linkerkant stellen de familienamen van de vier grootouders van Omaar Schynckele voor: zijn vaderlijke grootouders: Schynckele x Davelin en zijn moederlijke grootouders: de Vos x Donche. Met de maternele grootouders (De Vos, Donche) is er genealogisch geen probleem maar met zijn paternele grootmoeder wringt er wat!

De kwartieren noemen haar een DAVELIN met wapen: *hermelijn met een schuinbalk beladen met 3 ruiten*. Dit is inderdaad het wapenschild van de familie Davelin: *van hermelijn met een schuinbalk van keel, beladen met 3 ruiten van zilver*.⁵

Tegenspraak met geschreven bronnen

Gepubliceerde genealogische bronnen spreken echter unaniem tegen dat Omaar Schynckeles paternele grootmoeder een DAVELIN was, maar vermelden daarentegen een DE DOSSERE: bv. in [DUMONT] *Fragments généalogiques* (1776) zijn de ouders, paternele grootouders en maternele paternele overgrootouders van Omaar Schynckele x Anna van de Waterleet resp. Charles Schynckele en Joanna de Vos, Jacob Schynckele x Gisleine de Dossere, deze laatste een dochter van Joris en ... Joanna Davelin (!).⁶ Een voorouder Davelin komt dus pas in de generatie daarvoor voor.

⁴ RAB, Staten van Goed Kasselrij Veurne, nr. 12688 (een weesrekening die vermeldt dat de eraan voorafgaande staat van goed van deze overledenen afgesloten werd op 20 maart 1635), fo 26v: *M(eeste)r Marcus Boucquet van te schilderen de wapenen: Lx Lb., fo 42v: Betaelt Mre Franchois Nopere beeldsnijder tot Veurne van gesteken hebben de daten van jonckheer Omaer Schynkle ende van zijn huusvrauwe overlijden in huerl(ieder) epitaphie, metg(aede)rs te vermaecken de waepenen van de voors(eid)e joncvrauwe eerst qualick ghehouwen, per acq(ui)t x Lb. viij Sch.*

⁵ L. GILLIODTS-VAN SEVEREN, *Coutumes des Pays et Comté de Flandre. Quartier de Furnes. Coutumes de la ville et chatellenie de Furnes. Tome IV. Etat des fiefs relevant de la cour féodale du Bourg de Furnes*, Brussel, 1897, p. 227 over een ander grafmonument (in de Veurnse St.-Niklaaskerk).

⁶ [DUMONT] *Fragments généalogiques*, 4 delen, Genève, 1776, dl. I., pp. 236-240.

J.-J. GAILLIARD in zijn *Bruges et le Franc* (1857-1864) vermeldt: Charles Schynckele en Joanna de Vos, Jacob Schynckele en Guislaine de Dossere, maar vermeldt niet de ouders van Guislaine de Dossere.⁷ DE HERCKENRODE in zijn *Nobiliaire des Pays-Bas...*, (1862-68) vermeldt ook Guislaine de Dossere en haar ouders Joris en Joanna Davelin.⁸ De *Annuaire de la Noblesse Belge* van 1879 geeft zoals Gailliard dezelfde ouders en grootouders, maar geen ouders voor Ghislaine de Drossere (drukfout voor Dossere).⁹ Al deze bronnen zitten dus op dezelfde lijn.

De staten van goed van Omaar Schynckele en Anna van de Waterleet zouden hierin uitsluitel kunnen geven. Maar ... ze zijn niet bewaard (we weten enkel uit een bewaarde weesrekening op die staat van goed, dat de staat op 30 maart 1635 afgesloten werd (zie hoger in voetnoot)).

Er is echter wel een ander eigentijds document dat ons nader inlicht. En nog wel een handgeschreven genealogie Schynckele zelf uit circa 1630. De samensteller maakt zich er niet in kenbaar, maar dit is ofwel onze Omaar Schynckele zelf ofwel zijn zoon Charles Pieter Schynckele. Deze katern van 10 folio's is voor het grootste deel geschreven in een sierlijk en zeer leesbaar 17de-eeuws geschrift, maar bevat ook enkele aanvullingen van andere handen die gegevens vermelden tot het einde van de 17de eeuw.¹⁰ Op de achterzijde van enkele blanco pagina's staan de titels: *De genealoisie [sic !] van de Schijnckels en Boom van (de) Schynckels en(de) de ...* [onleesbaar woord] *met eenighe briefven aen mijn vadere ghescreven* [die brieven ontbreken]. Uit die tweede titel blijkt duidelijk dat dit document uit de familie Schynckele zelf komt.

De gegevens over het overlijden van Omaar en zijn echtgenote zijn één van die aanvullingen. Zij zijn uitermate precies en kunnen daarom alleen door een dicht familielid opgetekend zijn. Over Omaars kinderen wordt geschreven: *danof den vader overleden is den ij-en july 1634, 't snavonts omtrent de thien heuren, ende de joncvr(ouwe) moedere den xvj-en july 1634 omtrent de elf heuren inden nacht. Beede overleden in Alver(ingem), en(de) begraven inde cathedrale kercke van Sinte Woub(urgem) in heurl(ieder) sepulture, en(de) voor heurl(ieder) epitaphie, bezuuden den zarck van jo(nke)r Jan de Wilde, zijnde 't lichaem va(n de) voors(eide) jo(nke)r Omaer onder begrave(n), en(de) 't scheival [?] gheheele ghedect met zant, en(de) 't lichaem va(n de) voors(eide) joncvr(ouwe) daer boven gheleyt.* Deze beschrijving van de plaatsing van de overledenen in de tombe wordt ook bevestigd door de weesrekening. Een metser Frans vander Almeye had de tombe gemaakt, waarbij steen, ijzer en kalk verwerkt was en hij had daarvoor eerst 45 pond 16 schellingen ontvangen. Later werden hem nog eens 14 pond en 16 schellingen uitbetaald voor het openen van de tombe (om de echtgenote te begraven bij haar, twee weken eerder begraven, man) waarbij hij gebruik maakte van zand en kalk.¹¹

En deze genealogie der Schynckeles, opgemaakt door Omaar zelf of zijn zoon, vermeldt als paternele grootmoeder van Omaar Schynckele andermaal: *Gillijne, de dochtere van Joris de Dossere, in zijn leven upperjagher van Veurnambacht, die den voornomden Joris hadde bij joncvr(ouwe) Johanne de dochtere van Jan Davelin, gheprocreert bij joncvr(ouwe) Willemyne de dochtere van Chr(isti)jaen van Bampoele blijckende bij den boom vande Davelins.* De kwartierstaat is dus als volgt:

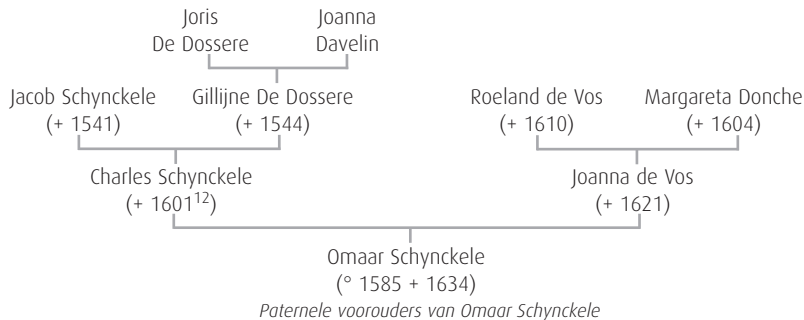
⁷ J. GAILLIARD, *Bruges et le Franc ou leur magistrature et leur noblesse, avec des données historiques et généalogiques sur chaque famille*, 5 vols. + suppl., Brugge, Edw. Gailliard, 1857-1864, dl. I., pp. 314-318.

⁸ L. Bⁿ DE HERCKENRODE, *Nobiliaire des Pays-Bas et du comté de Bourgogne, par M. de Vegiano, sr. d'Hove, et neuf de ses suppléments, rédigés et classés en un seul ouvrage*. 4 vols. met *Armorial* en *Compléments*, Gent, F. en E. Gyselynck, 1862-1868, dl. 4, pp. 1749-1751.

⁹ *Annuaire de la Noblesse Belge* (ANB), 1879, pp. 294-301.

¹⁰ KBR, FM 42, fardé F269/A/B/C/D/E

¹¹ RAB, Staten van Goed, kasselrij Veurne, nr. 12688, fo 42v: *Frans vander Almeye, matsenaere vuer tmaecken van de tombe inde cappelle van Ste Pieters in Ste Wouburghen met leverynghe van steen, yser ende calck: xlv Lb xvj Sch. - Den zel(en) vuer 't openen van de tombe met leverynghe van deylen zant ende calck xiiij Lb vj Sch.*

Een loopje met de genealogische werkelijkheid

Dat er een vergissing zou gebeurd zijn in het doorgeven van de af te beelden voorstelling op het wapen van de paternelle grootmoeder lijkt weinig waarschijnlijk, als we weten, zoals hoger aangehaald, dat men de steenkapper in of na 1635 ook betaald heeft om een andere fout in de voorstelling van een wapen in verband met de familie van de Waterleet te laten corrigeren. Waren er correcties aan te brengen, dan had men in één keer ook het wapen Davelin kunnen laten verwijderen en vervangen door een wapen de Dossere. Maar zoiets is duidelijk *niet* gebeurd.

Het ziet er daarom helemaal naar uit dat de afbeelding van het wapenschild Davelin een opzettelijke andere voorstelling van de feiten is. Binnen het gezin van Omaar Schynckele was de afstamming uit de familie de Dossere goed bekend. Waarom dan een kwartierschild Davelin in plaats van een kwartierschild de Dossere?

Een eerste geopperde mening daarover vinden we in een andere genealogie Schynckele in handschrift, opgemaakt circa 1800 door Charles of Guillaume Dacquet. Daar ook worden als ouders en grootouders van Omaar Schynckele, resp. Charles Schynckele en Joanna de Vos, Jacob Schynckele x *Jossine alias Guileine* de Dossere, *fille de George* vermeld. Maar Dacquet, die de anomalie had opgemerkt vermeldt tussen haakjes over *Guileine de Dossere: il est probable qu'elle n'avoit point d'armoiries puisque dans les quartiers on glisse, et l'on pose celui d'Avelin, vide Alverynghem*.¹³ Guislaine de Dossere's familie vermoedt hij, had geen wapenschild en dus werd dan maar het wapenschild d'Avelin van Guislaines moeder gebruikt om een storend geachte leemte op te vullen...

Zeer vermoedelijk vond Omaar Schynckele het storend dat onder de 8 kwartieren er eentje zou blank moeten gelaten worden (en nog wel het wapen vlak onder zijn eigen wapen...). En achtte hij het niet storend om een loopje te nemen met de genealogische werkelijkheid en substitueerde hij gezwind zijn grootmoeder door zijn overgrootmoeder. Die had immers wel een wapenschild...

¹² Er is 60 jaar verschil tussen de overlijdensjaren van Charles Schynckele en zijn vader Jacob. Dit is echter niet onmogelijk: Charles had een loopbaan in de kasselrij Veurne als schepen: in 1557 18de op 18, 1559: 12de, 1560: 14de, 1566: 12de, 1569: 11de, 1584: 10de, 1586: 12de, 1587: 9de, 1589; 16de. Bij zijn eerste verschijning in 1557 was hij allicht meerderjarig, d.w.z. 25 jaar of ouder, hij moet dan geboren zijn in 1532 of eerder. Toen leefden zijn ouders nog en wellicht waren zij, toen ze in 1541 resp. 1544 overleden, nog eerder jong.

¹³ RAB, Aanwinsten 944. Over deze verzameling, zie ook P. DONCHE, 'Enkele Veurnse genealogen, een aanvulling', in: *Biekorf*, jg. 103 nr. 4 (dec. 2003), p. 342. Met *vide Alverynghem* verwijst hij ongetwijfeld naar het hoofdstuk Alveringem in de grote verzameling grafchriften van kerken in Veurne en Veurne-Ambacht die hij samen met François Ignace van der Meersch de Rosendaele samenstelde, waarvan een kopie in KBR, FM 38.

In een eerdere bijdrage hebben we een ander voorbeeld gegeven van hoe men in een gevierendeeld wapen ook als eens een niet-wapenvoerende voorouder durfde te verdoezelen: Simon van der Burch (1474 - Veurne, 1518) vulde een lege plek in het 4de kwartier op door herhaling van het hoofdwapen van der Burch.¹⁴

Kunnen we bevestigd zien dat de familie de Dossere geen wapenschild gebruikte?

Een bevestiging vinden we, gek genoeg, in een ander 17de-eeuwse genealogisch-heraldisch handschrift, maar ditmaal van een familie *Schinckelle*.¹⁵ Let wel, deze familie *Schinckelle* is een totaal andere familie dan de familie *Schynckele*: zij gebruikten ook een totaal verschillend wapenschild: Schynckele: *in zilver in het schildhoofd twee schelpen en in de schildpunt een ster, alles van sabel* – Schinckelle: *in hermelijn een schildhoofd van goud met een uitkomende klimmende leeuw van keel, getongd en geklauwd van azuur*. Beide families hadden eeuwenlang vertegenwoordigers in de schepbank van de kasselrij Veurne en in het register waarin vanaf 1586 de namen van schepenen opgetekend werden, worden hun familienamen steeds rigoureuus verschillend gespeld om ze uit elkaar te houden (dit doen we hierna ook).

Deze familie was ook verwant aan de familie Davelin en hun genealogisch-heraldisch handschrift bevat o.a. een omstandig genealogisch schema over die familie Davelin. En daar vinden we ook Guilleine de Dossere, dochter van Joris en Johanna d'avelin in terug (er wordt van haar nog een zuster Catharine de Dossere vermeld, gehuwd met jonker Jan Knibbe, zoon van Wouter). Maar waar in dit handschrift naast bijna elke vermelde personen een fijn gepenseeld familiewapen wordt afgebeeld, zijn voor deze drie de Dosseres enkel de contouren van een wapenschild getekend, maar verder gewoon leeg...¹⁶ Dit is een sterk bewijs dat deze familie gewoon géén wapenschild voerde.

Een enigmatische familie

Wanneer leefde Gillijne De Dossere? In het genealogisch handschrift Schynckele wordt over Jacob Schynckele vermeld dat hij nog onder voogdij was toen op 26 november 1514 een ontvangstbewijs door baljuw Jan Taccoen uitgereikt werd voor het leenverf van het Hof van St.-Clementsappelle.¹⁷ Over Gillijne De Dossere wordt gemeld dat zij was *in eene glaseveynster ten huuse van wijlent jonvr. Pelgrims in Leysele ghestelt inden jaere 1537 doen thuis ghemaect was, gheschildert ghelyck de edele vrouwen doen ter tijt ghecleet waeren*.¹⁸ Toen zij in 1537 in een glasraam afgebeeld werd zal zij wel al een volwassen vrouw geweest zijn. Verder lezen we dat een zoon van dit echtpaar overleed in 1559, komend van Parijs waar hij studeerde. Deze zoon moet dus geboren zijn rond 1540. Hij wordt als zevende op acht kinderen vermeld. Indien we aannemen dat de kinderen in chronologische volgorde vermeld worden, zou het huwelijk van zijn ouders omstreeks 1525 te situeren zijn. Man en vrouw overleden respectievelijk in 1541 en 1544. Gillijne de Dossere mogen we dus situeren als iemand uit de eerste helft van de 16de eeuw, geboren in het begin van die eeuw en haar vader geboren aan het eind van de 15de eeuw.

¹⁴ P. DONCHE, 'Joos van der Burch (+1497) en de raadsels rond zijn diptiek', in: *Vlaamse Stam*, jg. 44 (jan. 2008), pp. 61-110, i.h.b. pp. 77-79.

¹⁵ Handschrift uitgegeven in: P. DONCHE e.a., *Het genealogisch-heraldisch handschrift Schinckelle*, een uitgave van de VVF ter gelegenheid van het 26ste Internationaal Congres voor Genealogische en Heraldische Wetenschappen, Brugge, 6-11 sept. 2004.

¹⁶ Fo 22v in dit handschrift (voor de uitgave daarvan, zie hoger).

¹⁷ W. VAN HILLE, *La cour féodale du Perron de Bergues*, op. cit. I, p. 80: de heerlijkheid van Sint-Clementsappelle werd gehouden van het leenhof Perron van St.-Winnoksbergen en was vier gemeten groot met vier achterlenen gelegen in Beveren-aan-de-IJzer (kasselrij Veurne).

¹⁸ KBR, FM 42, *farde F269/A/B/C/D/E: handschriftelijke genealogie Schynckele*, fo 2v.

Wie is die familie De Dossere? Hier is wat vreemds aan de hand: een familienaam De Dossere kunnen we nergens terugvinden in gepubliceerde bronnen over de kasselrij Veurne: GILLIODTS-VAN SEVEREN in zijn vierdelig werk over de oude rechtsgebruiken, waarvan het vierde deel een overzicht heeft van de bezitters van leengoederen afhankelijk van het leenhof Burg van Veurne, vermeldt de familienaam de Dossere geen enkele keer ... Ook in talrijke andere uitgegeven genealogische bronnen betreffende deze kasselrij of aangrenzende kasselrijen schittert de naam door afwezigheid.¹⁹ En last but not least: een naam De Dossere komt ook helemaal niet voor in F. DEBRABANDERES *Woordenboek van de Familienamen in België en Noord-Frankrijk* ... Hebben we hier misschien te maken met een uitheemse naam, die mogelijk drastisch en onherkenbaar vervlaamt is, en slechts door een handvol naamdragers in de vroege 16de eeuw werd gedragen om dan even snel als die gekomen was weer te verdwijnen?

De samensteller van het genealogisch handschrift *Schynckele* vermeldt dat beide echtelieden begraven werden in de kerk van Alveringem ten westen van de pilaar waartegen de preekstoel staat (en waar hij allicht hun namen vond) en bovendien dat hun beider staten van goed zich bevonden in het huis te Veurne van de erfgenamen van Roeland de Vos (de vader van Omaar Schynckeles moeder Joanna de Vos). Deze staten, opgemaakt in de 1540-er jaren zal hij ook wel gezien hebben, maar ze hebben de tand des tijd wellicht niet doorstaan. Maar was de familienaam van Gillijne wel goed leesbaar op hun grafsteen in de kerk van Alveringem? Heeft hij misschien op een verweerde of uitgesleten steen gemeend een naam 'De Dossere' te lezen, terwijl er eigenlijk iets anders stond?

Joris de Dossere zou opperjachtmeester van Veurne-Ambacht (*opperjagher, grand-veneur*) geweest zijn. Dit ambt blijft bij GILLIODTS onvermeld in zijn studie, maar misschien komt dit omdat deze functie niet met de kasselrij verbonden was, maar een vorstelijke overheidsfunctie was. Deze wat schimmige functie bestond wel degelijk: de gepubliceerde plakaten van Vlaanderen bevatten edicten erover²⁰: een opperjager was belast met het beheer van de jacht en het waterwild in de vorstelijke warandes en jachtreservaten. Hij werd in zijn taak bijgestaan door een stedehouder-luitenant en commiezen voor het bestraffen van allerlei jachtdelicten. Met *opperjager van Veurne-Ambacht* zal wellicht een dergelijke plaatselijke ambtenaar bedoeld zijn.²¹ En in het genealogisch handschrift Schinckelle (de 'andere' familie) vinden we zelfs vermeld dat een Leonard Schinckelle (Adinkerke, 1576-1624) in 1601 stedehouder van de opperjachtmeester van het kwartier van Veurne werd.

Hoe dan ook, wie deze De Dosseres waren, zij hadden geen wapenschild.

Omaar Schynckele kon het blijkbaar niet aanzien dat één van zijn voorouderlijke kwartieren op zijn grafmonument leeg zou zijn en heeft dus frauduleus het wapen van zijn overgrootmoeder doorgeschoven naar de plaats van zijn grootmoeder.

Moraal van het verhaal: met kwartierschilden afgebeeld op grafmonumenten moet men voorzichtig omspringen en best geschreven bronnen erop naslaan ter verificatie.

¹⁹ In de tien delen van *Tablettes des Flandres, Tomes I-X* komt een naam (de) Dossere al evenmin voor. Ook niet in de 20 delen van J. CAILLIAU'S regesten op de *Staten van Goed van de kasselrij Veurne*, Koksijde, 2001-2005, noch in de regesten van de *Staten van Goed Brugse Vrije - regio Veurne*, Koksijde 2006, en evenmin in de regesten van de *Staten van Goed van de stede ende part van Nieuwpoort*, Koksijde, 2007. Ook niet in A. MERGHELYNCKS *Généalogies inédites*; A. MERGHELYNCKS *Vade-mecum* ...; P. VANDEWALLE, *La population de la Châtellenie de Bergues Saint-Winnoc en 1697*, J. CAILLIAU, *Poortersboek van Veurne*, Koksijde, 1989, W. VAN HILLE, *La cour féodale du Perron de Bergues (Bergues-Saint-Winnoc)*, 4 vols., Gent, 1972-73, etc...

²⁰ *Placcaet-boeken van Vlaanderen*, dl. I, pp. 406-419 en dl. II, pp. 387-414.

²¹ W. PREVENIER en B. AUGUSTYN, *De gewestelijke en lokale overheidsinstellingen in Vlaanderen tot 1795*, Brussel, Alg. Rijksarchief, 1997, pp. 561-563.